

E primăvară iar

Și iar e primăvară,
Cu galbene brândușe,
Vai! Iarna se înfioară,
De acum, va sta pe tușe.

Iar colea după casă,
Albul covor de ghiocci,
Cu glăsuire aleasă,
Vestesc din clopoței.

Numai două violete,
Fac o notă discordantă,
Că deh!, ele sunt cochete
Și-au mai multă importanță.

Dar o zambilică mică,
De culoare rozalie,
Auzind a lor oftică,
Glăsui cu veselie:

Orice floare cât de mică,
Este-n lume prețioasă,
Însă dacă poartă pică,
Se ofilește și se lasă...

Violetele pe dată,
Unduindu-se ușor,
C-un parfum îmbătător,
Umplură grădina toată.

